Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8218
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Excitasq; umbras, medias ululasse per urbes
Sub noctem, & notos questu implenisse penateis.
Quid? non & pelagi rabies adtollere fluctus
Immaneis nisa est, monteisq; euoluere aquarum,
Deiectura urbeis, terrasq; haustura profundo?
Cum simul & caput undisonis emersus ab antris
Cæruleus Triton ranco super æquora cornu
Constreperet, nautasq; horrenda voce moneret,
Naturæ cedidisse patre, regemq;, Deumq;.
Hæ ne manus nasti iunxerint fœdera mundi?
Harum opus est, quodcumq; iacet, quodcunq; moueatur.
Quicquid ubiq; pares rerum natura gubernat,
Fruoiferes tellus, fœtumq; animatibus æquor,
Vitalisq; aer, atq; ignibus æthra coruscis,
Et nunc (proh facinus quatu potuere nocetum
Flagitia) immissis dant porma uulnera clauis,
Linenteisq; atro fœdant squallore lacertos.
Heu caput indignum spinis, ueneranda q; cœlo,
Et toties clara stellarum impexa corona.
Cæsaries heu pectus suauis cornulsaq; dira
Barba manu, tumiq; artus, & frigida membra.
Vos ne pedes cœlum premere, & iuga sydera suetis
Fugenteisq; domos superum, sublimia tecta,
Tam sæuæ immaneis perpessi cuspidis ictus,
Et terra, & duras parsistis sanguine canteis?
Nec trepidat mes cæca hominum? quæ tanta tenaci
Durities in corde riget? nu mora uideteis
Tartara, tot clariis hominum induata trophæis
Desertasq; in nocte domos & tristia regna?
Fœliceisq; animas lætu Pæana caneteis
Pone sequi regem, & cœlo insedisse sereno!
Quid si no tantos subiisset sponte labores,
Humanasq; sua pensasset morte salute
Ille sator rerum, & summi mes certa paratis,
Qui nutu inoueteis mundi moduratur habenas!
Vt tandem intactos ficea Phlegetontis ab unda
Post obitum æterna donaret munere lucis,